

СБНС използва като решаващ критерий за производствена дейност и за производителен труд *отношението към природата*. В процеса на производството обществено организираният индивид присвоява предмети на природата, които той пригажда към своите потребности и ги използва за тяхното удовлетворяване.

Производителен е следователно само оня труд, чрез който се присвояват природни вещи, подлагащи се на активно и целесъобразно изменение с оглед да се пригодят към човешките потребности.

В процеса на труда и производството, по думите на Маркс, човек опосредства, регулира и контролира обмяната на веществата между себе си и природата.

В резултат на производителния труд, дефиниран по изтъкнатия начин, обществено организираният човек произвежда *материален продукт*. Материалната му субстанция произтича от факта, че независимо от степента и начина на обработката му той е генетично свързан с природата.

СБНС дефинира производствената дейност като *материално-производствена*, като процес на създаване на материални блага и услуги. В този процес се включва също така и транспортната и търговската дейност, в резултат на които производствените продукти се довеждат до потребителите. Включват се също така и дейностите по възстановяването на потребителните стойности на произведените вече материални блага.

Както се вижда, СБНС очертава границите на икономиката до сферата на материалното производство. В тази сфера се създава общественият продукт, националният доход, реализират се разпределителните процеси и т. н. Функционирането на тази сфера създава необходимите предпоставки за съществуването и развитието на другите области на дейност на обществения човек.

Практиката на статистическото изучаване на материално-производствената дейност и нейните резултати показват обаче и отклонения от възприетия критерий. Пример в това отношение ни дават дейностите в домашното стопанство. Приготвянето на храна за удовлетворяване на потребностите на домакинството отговаря напълно на възприетия критерий, но не се включва в сферата на материалното производство. За мотивирането на тази практика се въвежда допълнителен критерий – дейността да е *обществено организирана*. Поради това приготвянето на храна в заведенията за обществено хранене – дейност, напълно аналогична на тази в домакинството, се третира като материалисто-производствена дейност и резултатът ѝ се включва в обема на обществения продукт, докато приготвената храна в рамките на домакинството остава извън него.

Но и допълнителният критерий – за обществена организираност, не се спазва докрай. Прането и чистенето в домакинството отговарят също на основния критерий за материалисто-производствена